

राज्ञश्च न तथा कार्यं वेशभाषितचेदितम् ।
राजकीया न कार्यं तद्विदितं विवर्जयेत् ।
राज्ञः समोऽधिको वा न कार्यो वेशो विजा-

नता ॥

दूतादिषु तथैवास्व कौशलञ्च प्रदर्शयेत् ।
प्रदर्शं कौशलञ्चास्य राजानञ्च विशेषयेत् ॥
अन्तःपुरधनाध्यक्षरदूतैः समागतैः ।
संसर्गं न ब्रजेद्राजन् ! विना पार्थिवशासनम् ॥
निःक्षेपताश्चावमानं प्रयत्नेन च गोपयेत् ।
यच्च गुह्यं भवेद्राज्ञो न तन्नोके प्रकाशयेत् ॥
शुपेक्ष आवितं यत् स्याद्वाचावाच्यं शुपोत्तमः ।
न तत् संश्रवयेन्नोके तदा राज्ञः प्रियो भवेत् ॥
आज्ञाप्यमाने चाभ्यक्षिन् ससुत्याय त्वरान्वितः ।
अहं किं करवाञ्छीति वाच्यो राजा विजा-

नता ॥

कार्यावस्थाञ्च विज्ञाय कार्यमेव तथा भवेत् ।
सततं क्रियमाद्येऽस्मिन् लाघवन्तु ब्रजेत् ध्रुवम् ॥
राज्ञः प्रियाणि वाक्यानि न चात्यर्थं पुनःपुनः ।
न हास्यश्रीलक्ष भवेत् चापि भुङ्कुटीसुखः ॥
नातिवक्ता न निर्वक्ता न च मल्लरिकक्षया ।
आत्मसम्भावितश्चैव न भवेत् कथञ्चन ॥
दुष्कृतानि नरेन्द्रस्य न तु संकीर्तयेत् कश्चित् ।
वक्ष्यं शस्त्रमलङ्कारं राज्ञा दत्तञ्च धारयेत् ॥
औदार्येण न तद्दयमन्यक्ते भूतिमिच्छता ।
तच्चैवोपासनं कार्यं दिवास्वप्नं न कारयेत् ॥
नानिहिष्टे तथा द्वारे प्रविशेत् कदाचन ।
न च पश्येत् राजानमयोग्यासु च भूमिषु ।
राज्ञस्तु दक्षिणे पार्श्वे ामे शोपविशेत्तथा ।
पुरस्तात् तथा पश्चादासनन्तु विगर्हितम् ॥
जृम्भा निशीवनं कार्यं कोपं पर्यस्तिकाश्रयम् ।
भुङ्कुटीं वान्तसुहृदं तत्त्वमीपे विवर्जयेत् ॥
खर्यं तत्र न कुर्वीत खगुणाख्यापनन्तथा ।
खगुणाख्यापने चैव परमेव प्रयोजयेत् ॥
हृदयं निर्मलं कृत्वा परां भक्तिमुपाश्रितैः ।
अशुजीविगणैर्भाष्यं निर्व्यं राज्ञामतन्त्रितैः ॥
शाखं नीत्यश्च पैशुन्यं नास्ति क्वं क्षुद्रतान्तथा ।
चापस्थञ्च परित्याज्यं निर्व्यं राजानुजीविना ॥
श्रुतेन विद्याशिक्षणैश्च संयोज्यात्मानमात्मना ।
राजसेवां ततः कुर्व्याद्भूतये भूतिवर्द्धिनीम् ॥
नमस्कार्याः सदा चास्य पुत्रवत्सलमन्त्रिणः ।
सचिवैश्चास्य विन्वाचो न तु कार्यः कथञ्चन ॥
अष्टरक्षास्य न ज्ञयात् कामं ज्ञयात्तथापदि ।
हितं प्रपञ्च वचनं हितैः सच्च सुनिश्चितम् ॥
चित्तश्चैवास्व विज्ञेयं निवमेवोपजीविना ।
भर्तुराराधनं कुर्व्यात् चित्तज्ञो मानवः सुखम् ॥
रामापरामौ चैवास्व विज्ञेयो भूतिमिच्छता ।
अजेदृतिं विरक्तस्तु रक्तो दृष्टिन्तु कारयेत् ॥
विरक्तः कारयेन्नार्थं विपचाभ्युद्यन्तथा ।
आशावर्द्धनकं कृत्वा फलनार्थं करोति च ॥
अकोपोऽपि सकोपान्तः प्रसन्नोऽपि च निष्कलः ।
वाक्यं स मन्दं वदति दृष्टिच्छेदं करोति च ॥
प्रदेशवाक्यसुहितो न सम्भावयतेऽन्यथा ।

आराधनासु सन्धासु सुप्रवच विचरेत् ॥
कथासु दीर्घं विपति वाक्यमङ्गं करोति च ।
लक्ष्यते विसृजेच्चैव गुणसंकीर्तने क्षते ॥
दृष्टिं विपक्षयाम्यत्र क्रियमाये च कर्मणि ।
विरक्तलक्ष्यं ह्येतत् शृणु रक्तस्य लक्ष्यम् ॥
दृष्ट्वा प्रसन्नो भवति वाक्यं यच्छाति चादरात् ।
कुशलादिपरिप्रश्नौ संप्रयच्छति चासनम् ॥
विरक्तदर्शने चास्य रहस्ये च न शङ्कते ।
जायते हृदयदनः श्रुत्वा तस्य तु तत्कथाम् ॥
अप्रियाण्यपि वाक्यानि तदुक्तान्यभिनन्दति ।
उपायनञ्च यच्छाति स्तोकमप्यादरात्तथा ॥
कथान्तरेषु स्मरति प्रहृदयदनस्तथा ।
इति रक्तस्य कर्मथा सेवा रविकुलोद्भवा ॥
आसत्सु न लजेत् पूर्वं विरक्तमपि सेवितम् ॥
मित्रं न चापत्सु तथा च भृङ्गं
व्रजन्ति ये निर्गुणमप्रमेयम् ।
प्रभुं विशेषेण च ते व्रजन्ति
सुरेन्द्रधामरामरहस्यजुष्टम् ॥”

इति मत्स्यपुराणे राजधर्मे अनुजीविवृत्तिनाम
२१६ अध्यायः ॥

राजादनी, स्त्री, (राजभिरदति या । अद् +
कर्मणि लुट् । डीप् ।) दृष्टविशेषः । क्षीरिणी
इति भाषा । तत्पर्यायः । राजफलः २ क्षीर-
दृष्टः ३ शुपद्रुमः ४ निम्बवीजः ५ मधुफलः ६
कपीटः ७ माधवोद्भवः ८ क्षीरी ९ गुच्छ-
फलः १० भूपेटः ११ राजवत्सलः १२ श्रीफलः १३
दृष्टलक्ष्यः १४ क्षीरमुक्तः १५ । अस्या गुणाः ।
मधुरत्वम् । पित्तनाशित्वम् । गुरुत्वम् । तप्य-
त्वम् । दृढत्वम् । सौम्यकरत्वम् । हृदयत्वम् ।
सुस्निग्धत्वम् । मेघनाशित्वम् । इति राज-
निर्वण्डः ॥ अपि च ।
“क्षीरिकायाः फलं दृढं वक्ष्यं क्षिप्रं हिमं गुरु ।
दृष्ट्यान्वच्छादयन्मन्त्रिणदोषचयासजित् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

राजानं, स्त्री, (राजयोग्यमन्नम् । अन्नानां राजा
इति वा ।) अन्नदेशोद्भवशालिविशेषः । तत्प-
र्यायः । रुपासम् २ राजार्हम् ३ दीर्घमूककम् ४
घान्ध्यश्रेष्ठम् ५ राजघान्ध्यम् ६ राजेष्टम् ७
दीर्घमूककम् ८ । अस्या गुणाः । त्रिदोषघ्नत्वम् ।
सुस्निग्धत्वम् । मधुरत्वम् । लघुत्वम् । दीपन-
त्वम् । वलकारित्वम् । पथ्यत्वम् । कान्तिवीर्य-
वृद्धिदत्वम् । इति राजनिर्वण्डः ॥ (राज्ञः
अन्नम् ।) राजस्वामिकमन्नम् । तद्भोजननिविध-
प्रायश्चित्ते राजशब्दे द्रष्टव्ये ॥ (राजान्न-
भक्षणेन हि तेजोहानिर्भवति । यथा, मनुः ।
४ । २१८ ।

“राजानं तेज आहते मृदान्नं ब्रह्मवर्चसम् ।

आशुः सुवर्णकारानं यश्चक्षन्सर्वकर्मिनः ॥”

राजानः, पुं, (आन्नाणां राजा श्रेष्ठत्वात् ।
राजदन्तादित्वात् परनिपातः ।) अन्नविशेषः ।
तत्पर्यायः । राजफलः २ सरासः ३ कोकि-
जीवः ४ मधुरः ५ कोकिलानन्दः ६ कामेष्टः ७

शुपवत्सलः ८ । अस्या फलगुणाः । कोमलत्वम् ।
कङ्कलत्वम् । पित्तदाहदत्वम् ९ । सुपक्वस्य तस्य
गुणाः । स्वादुत्वम् । मधुरत्वम् । पुष्टिवीर्य-
वलप्रदत्वम् । इति राजनिर्वण्डः ॥ अपि च ।
“राजान्नदृष्ट्वा आन्नातः कामाक्षो राजपुत्रकः ।
राजान्नं तुवरं खादु विषदं शीतलं गुरु ।
याहि कुरु विवन्वाभवातस्तत् कफपित्तनुत् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

राजान्धः, पुं, (अन्नाणां राजा श्रेष्ठत्वात् । राज-
दन्तादित्वात् परनिपातः ।) अन्धवेतसः । इति
राजनिर्वण्डः ॥

राजार्कः, पुं, (अर्काणां राजा श्रेष्ठत्वात् ।)
श्वेताकंदृष्टः । वादा आकन्द इति भाषा ।
तत्पर्यायः । वसुकः २ अर्कः ३ मन्दारः ४
गणकूपकः ५ काष्ठौलः ६ सदापुष्पः ७ । इति
राजनिर्वण्डः ॥ अर्कः ८ प्रतापसः ९ । इति
शब्दरत्नावली ॥

राजार्हः, स्त्री, (राजानमर्हतीति । अर्ह + अण् ।)
अगुरु । (अस्या पर्यायो यथा,—

“अगुरु प्रवरं कोहं राजार्हं योगजननया ।

वंशिकं क्षमिजं वापि क्षमिजममनार्थकम् ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)

राजयोग्ये, स्त्री, इति मेदिनी । हे, २३

(यथा, गो० रामायणे । ३ । ४६ । ४२ ।

“तथेदमुपपन्नं मे नृगरूपस्य धर्मयम् ।

राजार्हाणि च रत्नानि रत्नभाजो वयं ध्रुवम् ॥”

राजार्हा, स्त्री, (राजार्हार्हा ।) जन्मः । इति
राजनिर्वण्डः ॥

राजाकावः, स्त्री, (अलावनां राजा । राज-
दन्तादित्वात् परनिपातः ।) खादुत्वम् । मिटर
लाउ इति भाषा । तत्पर्यायः । महातुम्भी २
मधुरालादुनी ३ प्राकालादुः ४ तुम्बकः ५
भस्वालादुः ६ अलादुनी ७ मिहतुम्बी ८ ।
अस्याः फलगुणाः । दृढत्वम् । कफपित्तहर-
त्वम् । गुरुत्वम् । इति मदनविनोदः ॥

राजालुकाः, पुं, (आलूनां राजा । ततः स्वार्थे
कन् ।) महाकन्दः । इति हारावली । १०१ ।

राजावर्तः, पुं, (राजानं आवर्तयति आनन्द-
यतीति । आ + वृत् + क्तिच् + अण् । यडा,
राजः शोभमान आवर्त्तो यच्च ।) उपरत्नमेदः ।
रेडटी इति हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः । रुपा-
वर्तः २ राजाव्यावर्तकः ३ आवर्त्तमणिः ४
प्रावर्तः ५ । अस्या गुणाः । नृदुत्वम् । क्षिप्र-
त्वम् । शिशिरत्वम् । पित्तनाशनत्वम् । भूषणे
प्रयोजितस्तु दृष्ट्वा बहुभाष्यकरत्वम् । इति
राजनिर्वण्डः ॥ विराटदेशश्चक्षीरकः । तत्-
पर्यायः । विराटजः २ राजपट्टः ३ । इति
हेमचन्द्रः । ४ । १३२ । (यथा, कथासहित-
सागरे । ७३ । ३३६ ।

“राजावर्त्तोपपञ्चासतवे सहासवेक्ष्मणि ॥”

तथास्य गुणाः ।

“राजावर्त्तः कटुक्षिप्तः शिशिरः पित्तनाशनः ।